

INTERVIEW

Interview met nieuw redactielid Anika Bexkens

Sinds begin dit jaar versterkt Anika Bexkens de redactie van LVB Onderzoek & Praktijk. Anika promoveerde in 2013 tot doctor aan de Universiteit van Amsterdam. Haar promotieonderzoek was gericht op risicogedrag bij adolescenten met een licht verstandelijke beperking en/of gedragsproblemen. Tegelijkertijd met haar promotietraject volgde zij ook de GZ-opleiding. Om de lezers van LVB Onderzoek & Praktijk kennis te laten maken met Anika, hebben we haar enkele vragen gesteld over haar interesses in en ervaring met onderzoek en mensen met een LVB. Hieronder staan haar antwoorden.

Op de vraag of jij er wat voor voelde om redactielid van LVB Onderzoek & Praktijk te worden, reageerde je gelijk positief en enthousiast. Wat waren jouw belangrijkste beweegredenen om in te stemmen? Wat hoop je ‘te halen’ en wat verwacht je ‘te brengen’?

Wat ik ontzettend mooi vind aan het tijdschrift is dat het zo mooi verbinding maakt tussen onderzoek en praktijk en zowel voor onderzoekers als praktijkwerkers leuk is om te lezen. Dat draagt echt bij aan het verbeteren van de zorg voor onze doelgroep met alle soorten kennis: evidence-based, practice-based en ervaringsgerichte kennis. Wat ik hoop te halen is het geïnspireerd raken door interessante stukken en wat ik hoop te brengen is een goede dosis enthousiasme en liefde voor de wetenschap, waarmee ik auteurs wil helpen om het beste uit hun stuk te halen.

Jij bent volgens mij de eerste geweest die bij de vakgroep (Klinische) Ontwikkelingspsychologie aan de UvA werkte aan je promotieonderzoek terwijl je ook gelijktijdig de GZ-opleiding deed. Inmiddels werk je als UHD in Leiden én als waarnemend hoofdopleider van de GZ-opleiding aldaar. Je zou kunnen zeggen dat je dus altijd al letterlijk met een voet in de wetenschap staat en met een voet in de praktijk. In hoeverre spelen mensen met een LVB een rol in jouw werkzaamheden?

Ja dat klopt, het gecombineerde GZ/Promotietraject was mijn start met de LVB-doelgroep. Na dat project ben ik in de GGZ gaan werken op een poli gericht op mensen met een verstandelijke beperking. Daarna stapte ik over naar een brede jeugdpoli voor mijn KP-opleiding, precies op het moment dat kind en jeugd met een LVB vanwege de finan-

cieringsstromen werden overgeheveld naar de reguliere jeugdpoli's. In mijn praktijkwerk komt er dus momenteel zo nu en dan een cliënt voorbij met een LVB. Daarnaast ben ik altijd onderzoek blijven doen naar de doelgroep, vooral gericht op sociale beïnvloedbaarheid. Recent kreeg ik een onderzoeksbeurs waarmee ik mag onderzoeken of die grote sociale beïnvloedbaarheid ook voor een sterke ingang kan zorgen voor positieve ontwikkeling. In het project ontwikkel ik een nieuwe angstbehandeling voor jongeren met een LVB, waarbij naast het aanpassen van CGT ook ervaringsdeskundige peer-mentoren tijdens de sessies betrokken worden.

In deze editie van het tijdschrift staat ook een column van Sammy Roording waarin zij meer aandacht van bv GZ-opleidingen voor cliënten met een LVB bepleit. Ben jij het, als hoofdopleider van een GZ-opleiding, eens met deze oproep? Wat zijn jouw ideeën daarbij?

Ik vind het een ontzettend interessant vraagstuk en kan hier uren over praten. In het kort: In onze opleiding is er een keuzemodule van drie dagen over LVB en komt het onderwerp zijdelings in verschillende lesdagen aan bod. Als opleider krijg je veel verzoeken om onderwerpen toe te voegen aan de opleiding, bv medische psychologie, rouw, slaap, genderdysforie. En helaas past gewoon echt niet alles in een generalistische opleiding van twee jaar. Dat gezegd hebbende zijn er onderwerpen die op zoveel werkplekken van belang zijn dat ze een plek in de opleiding verdienen. Ik onderschrijf het belang van aandacht voor een LVB in de opleidingen, maar tegelijkertijd denk ik dat het doel hiervan en de uitgangseisen nog onvoldoende

scherp zijn: wat verwachten we dat een GZ-psycholoog aan het einde van de opleiding, die veelal in de reguliere GGZ werkt, kan, als het gaat om werken met deze groep? Feit is dat we weten dat een groot deel van cliënten met een lager niveau ongemerkt in de reguliere GGZ terechtkomen en dat door het steeds complexer worden van onze maatschappij steeds betere adaptieve vaardigheden nodig zijn om je staande te houden in de maatschappij. Het belang van aandacht voor het onderwerp is daarom zonneklaar, maar de manier waarop kan echt nog scherpgesteld worden.

De reviewers blijven in de regel anoniem, hoe zouden auteurs kunnen weten dat jij hun bijdrage gereviewd hebt? Heb je bijvoorbeeld stokpaardjes? Heb je nog goede adviezen voor mensen die voornemens zijn een bijdrage voor dit tijdschrift te schrijven?

Ik vind het belangrijk dat als er statistische analyses gedaan zijn, dat conclusies recht doen aan wat getoetst werd en wat de specifieke uitkomst was. Mijn reviews zijn altijd vriendelijk en constructief, gericht op samen het allerbeste eruit halen. Ik vind het belangrijk dat de lezer goed wordt meegenomen in het punt dat door de auteur gemaakt wordt.